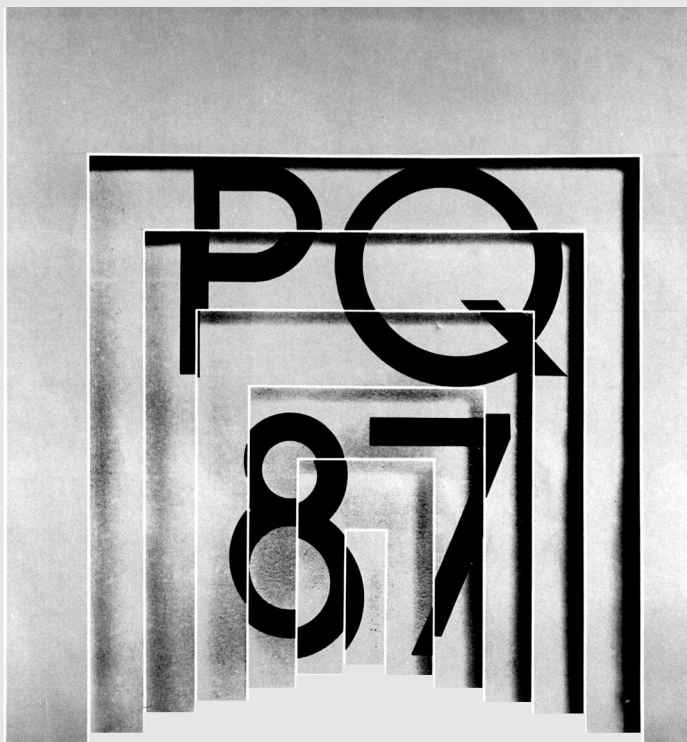

PQ 1987

PQ'87

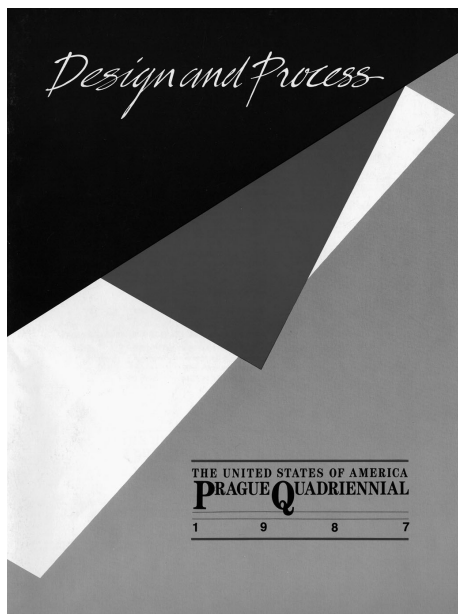
Pražské quadriennale '87

V itineráři významných mezinárodních divadelních akcí už scénografická přehlídka Pražské quadriennale definitivně zakotvila. Svědčilo o tom také stanovisko UNESCO, které PQ neváhalo označit za akci trvale napomáhající k soustavnému zvyšování úrovně divadelního umění jednotlivých národních kultur a poskytující tak v celé šíři názorný přehled o vývoji divadelního umění ve světě.

Přípravy PQ 87 však zpočátku příliš idylicky neprobíhaly. V roce 1984 byla dr. Soukupová odvolaná z funkce ředitelky DÚ, jejím nástupcem byl jmenován dr. Jan Kristek, původně ředitel nakladatelství Albatros, který se v předchozích letech zabýval především vydavatelskou činností. O divadle toho moc nevěděl, o PQ pak zhora nic. Protože dr. Soukupová nakonec v DÚ zůstala jako vedoucí scénografického oddělení, ředitel jí celé PQ dal na starost. Pod jejím vedením byl tedy zpracován první koncepční materiál, který po rušných diskusích byl v podobě konkrétního návrhu předložen MK, které jej schválilo až koncem září 1985.

Struktura výstavy zůstala zachována, členění do 4 sekcí byla respektováno.

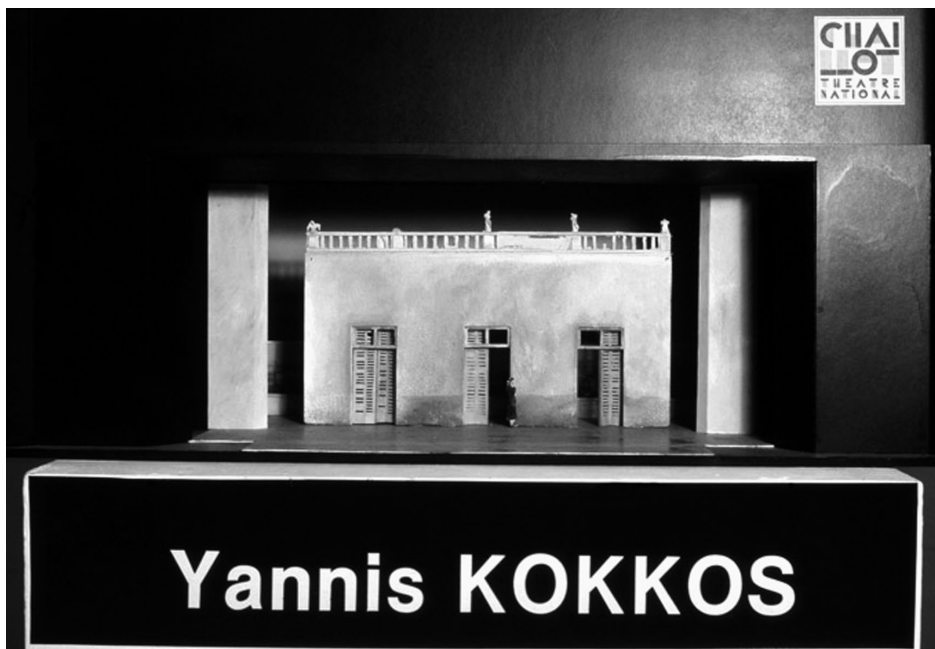
Scénografická sekce byla opět rozdělena na mezinárodní a československou expozici. V mezinárodní části vystavovaly jednotlivé země – řazené v abecedním pořadí – na přidělené ploše ve svých národních expozicích díla, realizovaná jejich umělci v posledních pěti letech. Realizace musely být dokumentovány fotografiemi.

Obálka US katalogu vydaného speciálně k expozici na PQ 87

Expozice USA – vyznamenaná Zlatou trigou PQ 87

Francie – návrh Yannis Kokkose k Sofoklově Elektře vyznamenaný zlatou medailí PQ 87

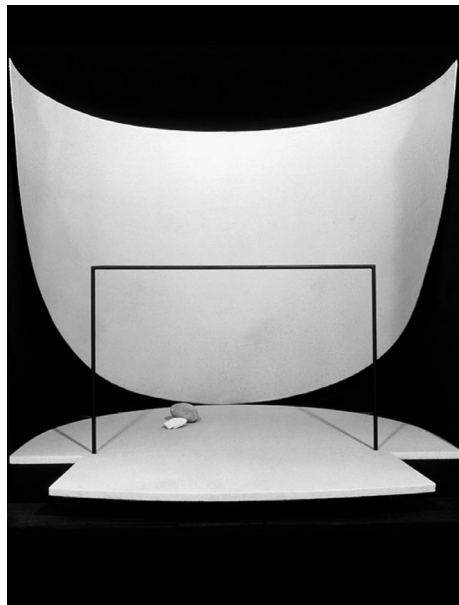
130_Pražské quadriennale '87

Záběr z čs. expozice – návrhy a instalace M. Melny

Ladislav Vychodil – návrh scény k opeře Evžen Oněgin
– zlatá medaile za scénografii

Zbyněk Kolář – scéna ke hře Čingize Ajmatova: Den delší než století

Expozice Josefa Svobody – zlatá medaile za scénografii

Československá expozice byla tentokrát připravována s velkým předstihem a velkou pečlivostí. SČSDU jmenovala za tím účelem zvláštní komisi v čele s Ottou Šujanem. Výběr exponátů byl několikastupňový. Nejprve proběhly přehlídky v jednotlivých krajích, a to v září 1985 v Severočeském kraji v Ústí nad Labem a Jihomoravském kraji v Brně. V říjnu proběhla přehlídka v Severomoravském kraji v Opavě, v lednu 1986 ve Východočeském kraji v Hradci Králové, v únoru 1986 v Západočeském kraji v Plzni, v březnu téhož roku v Jihočeském kraji v Českých Budějovicích a v dubnu 1986 ve Středočeském kraji v Příbrami a v Praze. Protože na přehlídkách byli nedostatečně zastoupeni mladí tvůrci, uskutečnila se s nimi samostatná schůzka, na které 17 mladých výtvarníků předložilo své práce.

Krajských akcí se zúčastnilo celkem 96 scénografů a kostýmních výtvarníků. K tomu se připojilo ještě 23 televizních scénografů, kteří připravili svou výstavní kolekci samostatně. Součástí záměru vybrat z těchto přehlídek reprezentativní kolekci pro PQ byla i výstava mladých scénografů realizovaná při příležitosti Festivalu divadelního mládí v Českých Budějovicích ve dnech 15. – 25. října 1986. Na této výstavě prezentovalo své práce 15 začínajících scénografů a studentů závěrečného ročníku DAMU.

Vybraní tvůrci, kteří se všech výše uvedených výstav a přehlídek zúčastnili, tvořili základ III. Národní přehlídky české scénografie, která se konala ve dnech 8. – 28. října 1986 ve výstavní síni ÚLUV v Praze. Účastnilo se jí nakonec 67 českých scénických, kostýmních i loutkářských výtvarníků, kteří tvořili jádro čs. expozice na PQ 87.

132_Pražské quadriennale '87

Tematická část byla věnovaná dramatickému dílu A. P. Čechova, jehož myšlenkový a umělecký odkaz je inspiračním zdrojem pro všechny národní divadelní kultury. Zúčastnilo se jí 11 zemí.

Záběr na sovětskou expozici v tematické sekci – dílo A. P. Čechova. Expozice byla oceněna zlatou medailí PQ 87

Pohled na západoněmeckou expozici v tematické sekci – dílo A. P. Čechova. Expozice získala stříbrnou medaili PQ 87

Rumunsko – Romulus Fenes – návrh ke hře A. P. Čechova: Višňový sad

Sekce divadelní architektury byla věnovaná nejen stavbám divadelních budov budoucnosti, ale i řešením nových scénických prostorů, adaptacím a rekonstrukcím starých divadelních budov a jevišť a jejich přestavbám.

Československo jako pořádající stát nabídlo v této sekci celkem 24 projektů a realizací, které zachycovaly průřez tvorby divadelních architektů od nové výstavby divadel (Divadlo pracujících v Mostě, Divadlo J. G. Tajovského v Banské Bystrici, Maďarské oblastní divadlo, Komárno) a kulturních domů (Kulturní dům ROH v Liberci, Městské kulturní středisko, Komárno), přes rekonstrukce Divadla J. K. Tyla v Plzni a Divadla J. Myrona v Ostravě, až po studie a rozborů funkcí divadelního prostoru. Poprvé se PQ 87 účastnily svými pracemi specializované projektové organizace – Projektová a inženýrská organizace MK ČSR a Projektový ústav kultury v Bratislavě. V této sekci vystavovalo 14 zemí.

Expozice scénografických škol, učilišť a ateliérů představila 20 scénografických škol ze 16ti zemí. Jedna část škol představila výběr prací jako hotových výsledků výuky a tvorby (např. Rakousko, Nizozemí, Jugoslávie, pražská DAMU), druhá svými soubory a exponáty zveřejňovala proces výuky (např. Kanada, Japonsko, Belgie, Katalánie, bratislavská VŠMU).

Výstava laureátů III. mezinárodní soutěže divadelní architektury OISTT měla tentokrát téma „Playhouse in Amsterdam“. Soutěžícím byla určena konkrétní amsterdamská lokalita a dány další podmínky vymezující prostor, velikost budovy, scény, hlediště a technického zázemí. O soutěž byl velký zájem. Sešlo se na ní 341 projektů ze 16 zemí, (z toho 41 z Československa) Vyznamenané projekty, prezentované v rámci PQ, vzbudily velký zájem studentů architektury i odborné veřejnosti.

134_Pražské quadriennale '87

Výbor PQ

Výbor PQ byl 14ti členný, v čele s předsedou Jaroslavem Beránkem, náměstkem ministra kultury a místopředsedkyní Boženou Szomogyovou, vedoucí zahraničního odboru MK.

Generální komisařkou výstavy byla opět jmenována dr. Eva Soukupová. Jmenovací dekrety ministra kultury ČSR členům výboru a generální komisařce byly předány koncem roku 1985.

Vzhledem k významu této mezinárodní výstavy v kontextu mezinárodních kulturních akcí požádal Výbor PQ o záštitu prezidenta republiky. Bez úspěchu. Důvod odmítnutí není znám.

Pozvání

k účasti na PQ probíhalo již osvědčenou cestou a formou. Prostřednictvím FMZV cestou čs. zastupitelských úřadů bylo pozváno

Z expozice scénografických škol

Titulní list zadání architektonické soutěže OISTAT „Playhouse in Amsterdam“

k účasti 67 zemí. Všem byly zaslány podrobné informace, letáky, statut a přihlašovací listy. Zvýšený zájem o účast projevil asijské země Vietnam, Kambodža, Laos – všechny ovšem pouze za předpokladu, že jim budou odpuštěny poplatky a uhrazen transport exponátů z příslušné země do Prahy a zpět. Stanovisko politických míst k tomuto požadavku bylo víc než kladné, a tak se přehlídka rozšířila o další divadelní kultury a návštěvníci měli možnost vidět nové exponáty, zajímavé divadelní kostýmy, obřadní roucha, rituální masky a předměty, figury loutek a jiné artefakty ze zemí, které dosud na PQ zastoupeny nebyly. Úhradu nákladů této účasti však muselo převzít MK, rozpočet PQ by takové zatížení neunesl.

Setkání se členy diplomatického sboru

Místem setkání byla tentokrát zvolena Nová scéna Národního divadla. Vycházelo se z předpokladu, že tento prostor diplomaté moc neznají, protože šlo o novou budovu, nové jeviště s moderním technickým vybavením a víceúčelovým vybavením sálu. Navíc široké foyer umožňovalo vhodně umístit malý informační PQ stánek a připravit malé pohoštění. V hledišti NS se dne 4. února 87 sešli zástupci diplomatických misí v Praze, aby si vyslechli informace o přípravách šestého ročníku PQ a shlédli krátký filmový záznam z PQ 83. Vedení ND jim umožnilo prohlídku tohoto nového divadla včetně technického zázemí a poskytlo informace o repertoáru a poslání této komorní scény ND. Zástupci DÚ a sekretariátu PQ pak zodpověděli jednotlivé dotazy diplomatů a poskytli jim na požádání individuální informace.

Tiskové konference

Český úřad pro tisk a informace uspořádal ve spolupráci s MK ČSR, tiskovým odborem FMZV a Federálním úřadem pro tisk a informaci dvě tiskové konference a besedy. První proběhla již v dubnu 87 a zástupci tisku na ní dostali od generální komisařky PQ dr. E. Soukupové základní informace o PQ, jeho koncepci, stavu příprav a zahraniční účasti. Druhá tisková konference se konala 8. 6. 87 – ve 13 hod. v dostatečném časovém předstihu před zahájením PQ. Zahájil ji předseda Výboru PQ Jaroslav Beránek, hlavní informace podala Eva Soukupová. Tiskové besedy se zúčastnilo 51 novinářů (včetně akreditovaných zahraničních dopisovatelů) z jednotlivých deníků, časopisů, rozhlasu a televize. Její účastníci, vybaveni katalogem PQ a vícejazyčným informačním materiálem, měli možnost prohlédnout si výstavu v klidu a pohovořit si se zahraničními vystavovateli, komisaři národních expozic a významnými divadelními osobnostmi. Výsledek se vzápětí dostavil: PQ tentokrát zaujímalo přední místo v kulturních rubrikách zahraničních i domácích časopisů a revuí, domácí i zahraniční televize přinášely nejen šoty ze zahájení a udílení cen, ale i v průběhu výstavy obsáhlejší reportáže a rozhovory se zajímavými účastníky.

Velké statě o výstavě, včetně zásadních článků a analýz, uveřejnily např. Bühnentechnische Rundschau (NSR), CUE – Technical Theatre Review (Velká Británie), Sightline – The Quarterly Journal of Theatre Technology and Design – (Velká Británie), Podium (Nizozemí), Proscen (Švédsko), Bühnen Genossenschaft (NSR). Jako obvykle byl zájem zahraničního tisku a médií větší než ohlas v médiích domácích.

Z čs. časopisů věnoval velkou pozornost PQ týdeník Tvorba a speciální dvojčíslo časopisu Interscéna.

Čs. televize natočila o PQ komponovaný program, který uvedla několikrát v rámci cyklu „Zveme vás do divadla“.

136_Pražské quadriennale '87

Zahájení

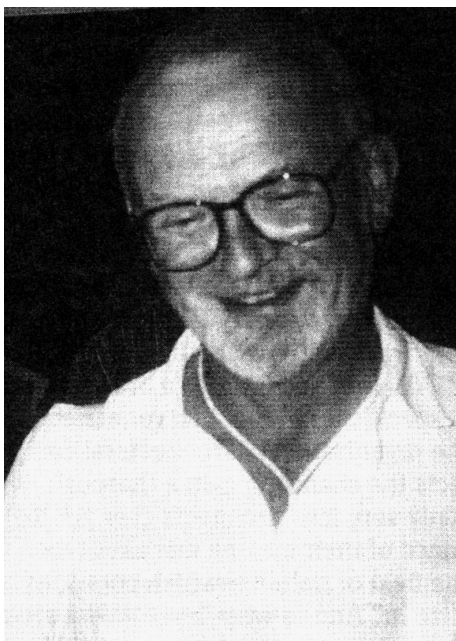
Vernisáž se konala v pondělí dne 8. června v 15 hod. ve foyer levého křídla Sjezdového paláce. Vzhledem k tomu, že ve vstupní hale byly instalovány různé poutače, stánky s občerstvením aj., prostor vymezený pro zahájení PQ nebyl zvlášť velký, nebylo do něj možné instalovat větší počet sedadel. Takže kromě ministra kultury a významných hostů museli ostatní pozvaní vyslechnout zahajovací ceremoniál ve stoje. Všichni již byli připraveni, úvodní fanfáry byly zkráceny, jenom hlavní řečník ministr kultury měl zpoždění. V těžko větratelném vestibulu nebylo čekání nijak příjemné a vedlo organizační tým k vážnému zamyšlení o tom, že bude třeba slavnostní zahájení napříště připravit jinde a jinak. Mezitím se ministerská suita v čele s ministrem dostavila a zahájení mohlo začít. Po projevu ministra kultury vystoupil s krátkou zdravicí prezident OISTAT Helmut Grosser. Posléze dr. Soukupová prohlásila výstavu za zahájenou. K vysvětlení zpoždění a omluvě už nedošlo.

Očekávání opožděného zahájení PQ 87

Ministr kultury M. Klusák při prohlídce výstavy

Chris Lievaart, Holandsko, člen mezinárodní poroty

Mezinárodní porota

Mezinárodní porota byla sedmnáctičlenná a pracovala pod vedením M. N. Požarské. (Její složení je uvedeno na str. 147)

Bylo to poprvé, kdy počet porotců přesáhl původně plánované číslo. Již z přihlašovacích listů bylo totiž patrné, že počet národních expozic bude větší než dosud, sekce divadelní architektury byla rovněž obeslána více zeměmi a větším počtem exponátů, takže se z hlediska operativnosti a větší mobility poroty jevílo účelnější její počet zvětšit, než prodloužit dobu na jurování a tím i prodloužit pobyt porotců v Praze na náklady PQ. Překvapením bylo, že M. N. Požarskaja pozvání k účasti v porotě nejen přijala, ale že ji sovětské orgány cestu povolily, ač měla z předchozího působení v porotě nemalé politické potíže. Členové poroty ji spontánně přivítali a jednomyslně zvolili předsedkyní.

Přes několikrát upozorňování, že jednání poroty bude probíhat pouze v angličtině, přece jen došlo k nemilému překvapení. Taxikář L. Kirbl, který s organizačním štábem PQ spolupracoval již při předchozích ročnících PQ a ovládal velmi dobře angličtinu a němčinu, vítal a přivázel bez problémů jednotlivé členy poroty z letiště do hotelu. Když z letadla vystoupila maďarská kostýmní výtvarnice Judith Schaffer, srdečně ji anglicky jménem organizačního štábu PQ uvítal. K jeho úžasu mu však tato milá dáma odpověděla v jemu zcela neznámém jazyce a nakonec přiznala, že kromě maďarštiny jiný jazyk neovládá natolik, aby v něm mohla komunikovat. Vyvstal téměř naddidický úkol – urychleně najít tlumočnicka znalého maďarštiny i angličtiny (do češtiny se nepřekládalo). Nakonec se podařilo uprosit jednu z jazykových expertek, která za značně vysoký tarif vytrhla štábu PQ tak říkajíc „trn z paty“.

Nakonec přibyla ještě další komplikace: i pro japonského porotce totiž byla nezbytná pomoc

138_Pražské quadriennale '87

kvalifikovaného tlumočníka z japonštiny do angličtiny. Ochotně se tohoto úkolu ujala vzdělaná a kultivovaná japanoložka dr. Kabeláčová, vědecká pracovnice a předsedkyně Společnosti čs. – japonského přátelství, která ostatně s PQ iniciativně spolupracovala již v předchozích ročnících.

Nemilá příhoda postihla nizozemského porotce Chrise Lievaarta, který v Praze vážně onemocněl a práce poroty se nakonec nemohl vůbec zúčastnit. Protože šlo o cizince, bylo nutno ho k lékařskému vyšetření vozit po výhradně k tomu určených klinických pracovištích a vyplňovat nekonečné množství různých papírů. Naštěstí nenastaly žádné zdravotní komplikace a napůl uzdravený Lievaart se mohl po pěti dnech – plně prožitých v hotelovém pokoji – vrátit domů.

Porota pracovala velmi intenzivně; exponátů bylo mnoho a času málo. Navrhla zlaté a stříbrné medaile a kromě toho se rozhodla udělit sedm čestných diplomů expozicím Brazílie, Bulharska, Číny, Francie, Kambodži, Kuby a Vietnamu, dále pak zvláštní cenu za uměleckou realizaci divadelních masek Werneru Strubovi ze Švýcarska – i když tato expozice byla vlastně nesoutěžní. Kromě toho porota navrhla řadu čestných diplomů a dokonce i cenu OISTAT některým expozicím v sekci škol. Takové množství navržených a nakonec i udělených ocenění se v historii jednotlivých ročníků PQ objevilo poprvé. Ani se tomu nebylo možné příliš divit, počet zúčastněných byl z dosavadních přehlídek nejvyšší a kvalita vystavených exponátů vysoká.

Udílení cen

Již tradičně se udílení cen konalo v Rytířském sále Valdštejnského paláce, a to v pátek 12. 6. 87 ve 13 hod. Vzhledem k velkému počtu laureátů zúčastnil se tohoto slavnostního ceremoniálu daleko větší počet účastníků, než byl sál vůbec schopen pojmout. Byl skutečně napěchován k prasknutí, takže se vyznamenávaní museli pro své medaile davem téměř prodírat. Navíc bylo vedro k udušení. Hosty uvítaly fanfáry z Pochodu k slavnosti Shakespearově od Bedřicha Smetany. Dr. Soukupová z titulu generální komisařky PQ uvítala hosty, po ní předneslo Stamicovo kvarteto (doslova v potu tváře) část Dvořákova kvartetu *As dur*. Předsedkyně mezinárodní poroty M. N. Požarskaja vyhlásila vítěze PQ a s plným porozuměním k vedru a značnému počtu vyznamenaných zkrátila svůj projev na minimum, oznámila verdikt poroty a požádala ministra kultury o předání cen.

Při této příležitosti byli rovněž vyhlášeni laureáti III. mezinárodní soutěže divadelní architektury, kterou připravilo nizozemské středisko OISTAT na téma *Playhouse in Amsterdam*.

Doprovodné akce

V prvním týdnu PQ se tradičně konal „malý“ kongres OISTAT, kterému předcházelo půldenní zasedání exekutivního výboru této organizace.

Mezinárodní sympozium pořádané ve spolupráci s OISTAT dne 11. června 87 mělo aktuální téma „Je elektronika a výpočetní technika pomocí nebo brzdou v umělecké práci divadla?“ Účast na tomto zasedání, které probíhalo v Klubu školství a kultury, byla velická. Vystoupili na něm přední odborníci různých divadelních profesí, především scénografové, režiséři a divadelní technici. Bran Ferren (USA) scénograf, pracující jak pro divadlo, tak i film, hovořil o svých zkušenostech s praktickým používáním počítačového vybavení vysoké kvality pro divadelní výpravy a zábavní průmysl, Serge Desfarges (Francie) hovořil na uvedené téma z titulu ředitele podniku ve Strasburku zabývajícího se výrobou dekorací pro operu a divadlo, Kensuke Mori (Japonsko) vystoupil se svým příspěvkem jako ředitel Asociace pro konstrukci počítačů určených pro divadlo, Sergej Barchin (SSSR) se jako scénograf a architekt zabýval možnostmi používání počíta-

Ministr Klusák předává zlatou medaili Josefu Svobodovi

Nositelé zlatých medailí PQ 87 za scénografii Josef Svoboda a Ladislav Vychodil, vedle sedící členka poroty Rose-Marie Moudouès

140_Pražské quadriennale '87

Rytířský sál Valdštejnského paláce – udílení cen PQ 87

čové techniky při přípravě konkrétní inscenace, Kenneth Smalley (V. Británie), vydavatel ABTT News shrnul výsledky podobných úvah, které již nějakou dobu probíhaly v anglickém odborném tisku. Po něm vystoupil Stefan Ritter (NDR), Volker Josefowski (NSR) aj. Závěrem promluvil prof. Josef Svoboda na téma Počítače jako pomocníci scénografa a architekta. Moderátorem sympozia byl prezident OISTAT Helmut Grosser (NSR). (Texty některých vystoupení jsou uveřejněny v Bulletinu OISTAT č. 23 v anglické a francouzské verzi v knihovně DÚ.)

Na toto mezinárodní sympozium volně navazoval XII. Seminář divadelních techniků ČSSR, který v rámci PQ uspořádal Divadelní ústav ve dnech 23. 6. – 25. 6. 87. Zúčastnilo se jej 92 odborníků. Seminář byl tematicky zaměřen na výstavu PQ a na novinky z oblasti divadelní techniky. V jeho rámci se také svými výrobky představila Divadelní technika n. p. Praha.

Pro pedagogy a studenty, kteří přijeli se svými expozicemi nebo jen jako návštěvníci, připravila DAMU zvláštní program. Hned po zahájení PQ se všichni shromáždili v prostoru výstavy divadelních škol, kde po krátkém úvodu pedagogové a studenti jednotlivých škol představili své expozice a informovali o výukovém systému. V dalších dnech (10. – 12. června) pokračoval program pedagogů schůzkou ve školním divadle DISK, kde probíhala diskuse na téma: *Specifika scénografie jako součást dramatického díla*. Program pokračoval ve dnech 14. – 16. června exkurzí do Bratislavy, kde divadelní fakulta VŠMU uspořádala seminář s tématem *Výchova scénografů* a umožnila účastníkům rovněž prohlídku dílen Slovenského národního divadla. Navíc

mohli účastníci svůj pobyt v Bratislavě prodloužit a zúčastnit se bratislavské přehlídky tuzemských i zahraničních divadelních škol, pořádané jako biennale pod názvem Istropolitana. Navazovala totiž po vzájemné dohodě obou pořadatelů bezprostředně na PQ.

Národní divadlo se připojilo k doprovodnému programu hned dvěma akcemi: pracovní výstavou nazvanou *Divadlo za oponou*, instalovanou ve dnech 18. – 24. června v ateliérech a dílnách ND v rámci Dnů otevřených dveří, a na ni navazující další výstavou s tématem: *Od návrhu k realizaci divadelního představení* uspořádanou ve dnech 24. – 27. června rovněž v dílnách ND a zaměřenou na realizaci scénické výpravy za použití moderní divadelní techniky a počítačů.

Také Mezinárodní asociace divadel pro děti a mládež – ASSITEJ využila PQ k uspořádání prvního scénografického semináře. Ve dnech 16. – 18. června 1987 se šlo v Praze na Výstavišti devět pozvaných zahraničních odborníků z Bulharska, Francie, Řecka, Německa, NDR, Polska, Maďarska, Kanady a Sovětského svazu spolu s deseti českými a slovenskými kolegy, aby se věnovali specifčnosti scénografie divadel pro děti a mládež. Seminář proběhl za velkého zájmu dalších hostů PQ 87 z řad výtvarníků, režisérů i teoretiků. Tématem semináře bylo: *Hlavní úkoly a problémy současného divadla pro děti a mládež a jeho výtvarné prezentace*. Úvodní referát přednesl čs. scénograf Jaroslav Malina. Setkání bylo doplněno malou výstavou scénografických prací zahraničních i čs. výtvarníků z oblasti divadel pro děti a mládež, dále samostatnou výstavou maďarské delegátky Marty Szakáczí v Domě maďarské kultury a malou výstavou Jaromíra Pátka v Divadle Jiřího Woltra.

Divadelní kritici z AICT/IATC – Association Internationale des Critiques du Théâtre, kteří se v Praze při PQ neplánovaně setkali, potvrdili slovy svého prezidenta Johna Elsoma, že PQ považují za největší a nejvýznamnější přehlídku světového divadla, na níž je vidět nejrůznější nové tendence a proudy, zajímavé režijní koncepce a smělá výtvarná vidění. PQ se samozřejmě liší

Předsednictvo sympozia PQ 87

142_Pražské quadriennale '87

svým charakterem od divadelních festivalů či přehlídek, ale oproti nim je skutečnou pravdivou výpovědí myšlenkových a názorových směrů v divadelním umění, zejména je – li expozice doplněna videem či filmových záznamem. Proto také navrhli, aby si AICT připravila na příští ročník PQ seminář, který by vycházel především z obsahu velké výstavy.

Také československé středisko UNIMA, které pořádalo v Liberci loutkářský festival a které ho se účastnila řada tuzemských i zahraničních loutkářských odborníků, umožnilo svým hostům shlédnout výstavu PQ. Uspořádalo pro ně autobusový zájezd z Liberce do Prahy. Podobnou možnost pak nabídlo zájemcům a zahraničním odborníkům z řad návštěvníků PQ a pozvalo je 13. 6. do Liberce na výstavu Loutka a divadlo.

Do programu doprovodných akcí byla rovněž zařazena výstava prací mladé generace českých a slovenských jevištních a kostýmních výtvarníků *Mladá česká scénografie*, kterou Divadelní ústav uspořádal ve foyer Divadla na Vinohradech v době od května do konce června 87.

Tak jako v předchozích ročnících byl i v roce 87 velký zájem o pořádání „národních dnů“. Pro ilustraci uvádíme, že 9. června proběhly hned čtyři národní dny: ČSSR, SSSR, Katalánie a Velké Británie. 10. června to byly národní dny Bulharska, NDR Polska a USA, 11. června následovaly národní dny Finska, Švédska a Maďarska, 12. června zvaly na své „dny“ ještě NSR a Itálie.

Když si připomeneme, že v té době současně probíhal kongres OISTAT, mezinárodní symposium a udílení cen, byl první týden PQ opravdu programově zahlcen. A to je třeba ještě připomenout, že některé „národní dny“ se nekonaly přímo v prostorách Sjezdového paláce PKOJF, nýbrž v Italském kulturním středisku, v Domě sovětské vědy a kultury, v Maďarském kulturním středisku, na velvyslanectvích Velké Británie a USA, což předpokládalo dopravní přesuny a tedy velké časové ztráty. Přesto se nikdo nehodlal „dnů“ zkrátit nebo je přesunout do dalšího výstavního týdne. A tak se začala jejich délka omezovat z původních dvou hodin na hodinu jednu či ještě méně.

PQ 87 bylo hodnoceno jako mimořádně úspěšné. Mělo vysokou úroveň, a to jak po stránce výtvarné – dramatického obsahu, tak i po stránce výstavní prezentace. Paleta výstavních technik byla nápaditá, rozmanitá a vynalézavá; komisaři jednotlivých expozic se snažili co nejhlouběji a co nejpoutavěji seznámit návštěvníky se svou národní divadelní kulturou. Zaujala nejen vlastní výstava a její zajímavé expozice, mezi nimiž excelovala výstava USA, která získala Zlatou trigu, zajímavě řešená expozice Bulharska, nápaditá expozice SSSR věnovaná A. P. Čechovovi, ale i řada doprovodných akcí.

Během celého trvání výstavy probíhala v areálu PKOJF přehlídka studiových divadel pod názvem Paralely quadriennale a doplňovala tak celou výstavu živým divadlem. Splnil se dávný zájem pořadatelů uspořádat spolu s výstavou PQ malý divadelní festival.

Hadivadlo z Brna 8. června zahajovalo a Východočeské loutkové divadlo Drak z Hradce Králové 28. června tuto malou divadelní přehlídku v PKOJF uzavíralo. Přehlídka Paralely quadriennale měla v záhlaví svého programu motto: „scénograficky inspirativní inscenace“, čímž vyjadřovala svou sounáležitost s koncepcí a obsahem výstavy. Vedle již zmíněných souborů se tu dále představily např. Divadlo na provázku (s Ivou Bitovou v inscenaci Svět snů), Studio Ypsilon uvedením adaptace hry L. Klímy Matěj Poctivý a katedra loutkoherectví – KLAMU se zajímavým výtvarným řešením scény hry L. Brylla Na skle malovane uváděné pod titulem *Džesinbed*. Působivá představení Hadivadla a Divadla na provázku byla hojně navštívena účastníky i návštěvníky PQ. (Škoda, že detailní program přehlídky se v dokumentaci PQ nedochoval.)

Do rámce PQ bylo pojata také výstava *Americké divadlo dneška*, uspořádaná v rámci mezinárodní kulturní dohody mezi ČSSR a USA v Domě umění v Brně. V jejím rámci byla pořádána představení Divadla herců z Louisville v Kentucky, které uvádělo 6 aktovek současných mladých amerických dramatických autorů v simultánním překladu.

Propagace

Plakát PQ 87 byl dvojitý: pro zahraničí jej navrhli Viktor Kronbauer a David Marek a byl v několika jazykových mutacích rozeslán před zahájením PQ zahraničním komisařům, divadelním institucím a časopisům.

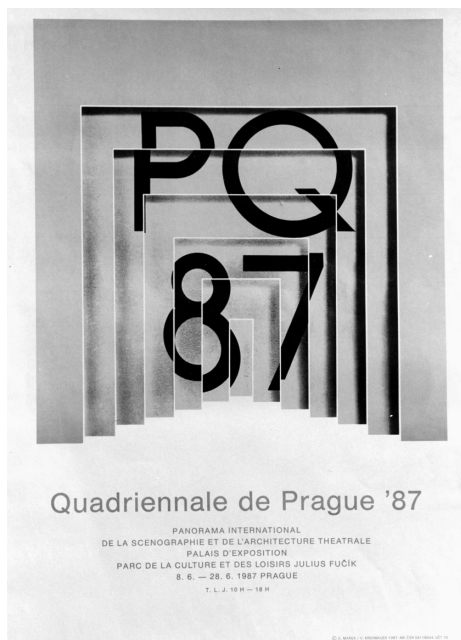
Plakát pro použití v tuzemsku navrhl Pavel Šváb. Existoval ve dvou barevných verzích a byl umístěn na veřejných plakátovacích prostorách v Praze, Brně, Ostravě, Bratislavě.

Uvažovalo se rovněž o nové podobě medaile PQ. Její návrh vytvořil akademický sochař Zdeněk Kolářský. Medaili se však nedostalo přívětivého přijetí a tak se uplatnění v dalších ročnících PQ nedočkala.

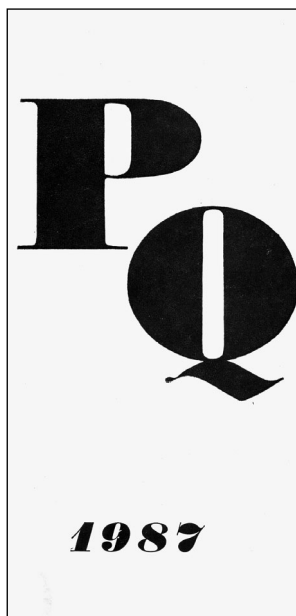
Osvědčeným propagačním materiálem zůstaly letáky ve čtyřjazyčné verzi, menší formáty plakátků do metra, tramvají a hotelových recepcí, informační složky s podrobnějším popisem celé akce, které používaly cestovní kanceláře, ČSA, ROH, umělecké svazy výtvarníků, architektů a divadelníků.

PQ'87

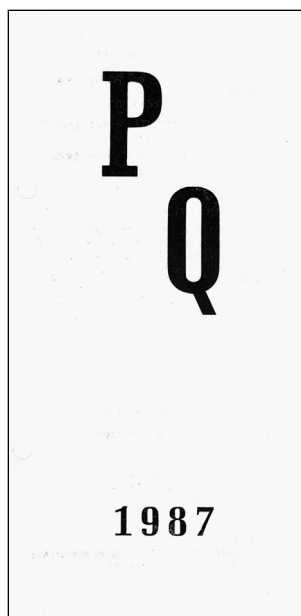
144_Pražské quadriennale '87

Plakát PQ 87 autorů V. Kronbauera a D. Marka

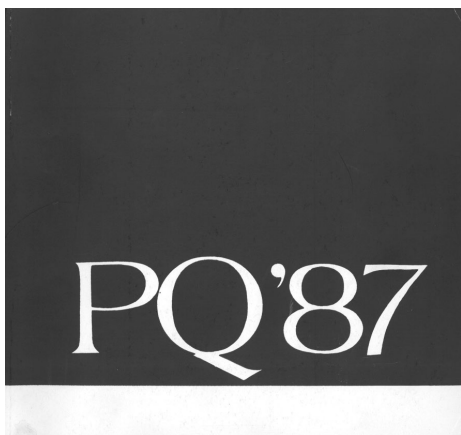
Leták PQ 87

Varianta letáku PQ 87

Plakát PQ 87 podle návrhu P. Švába

Obálka katalogu PQ 87

Titulní list katalogu PQ 87

PQ'87

Návrh loga PQ 87

146_Pražské quadriennale '87

Mezinárodní výstava jevištního výtvarnictví a divadelní architektury –

Pražské quadriennale '87

Sjezdový palác PKOJF, Praha 8. – 28. června 1987

Předseda Výboru PQ:

JAROSLAV BERÁNEK, náměstek ministra kultury ČSR

Místopředsedkyně Výboru PQ:

BOŽENA SOMOGYOVÁ

Členové Výboru PQ:

ZDENĚK BEDNÁŘ, ANTONÍN CHAROUZEK, JAN KOHOUT, MIROSLAV KREJČÍ, JAN KRISTEK, PAVOL PAŇÁK, VĚKOSLAV PARDYL, ALBERT PRAŽÁK, IVAN REMENEC, JOSEF SVOBODA, OTTO ŠUJAN, VINCENT ŠVABÍK, LADISLAV VYCHODIL

Generální komisař:

EVA SOUKUPOVÁ

Architektura a grafika výstavy:

MILAN ŠVEHLA, ALOIS TOMÁNEK, MARTIN TRÖSTER

Tajemník:

JARMILA GABRIELOVÁ

Produkce:

HELENA ALBERTOVÁ

Realizace výstavy:

VÝSTAVNICTVÍ N. P. PRAHA

Předběžný rozpočet:

5,500.000, – Kčs

Účastnické země:

BELGIE, BRAZÍLIE, BULHARSKO, ČESKOSLOVENSKO, ČÍNA, DÁNSKO, EGYPT, FINSKO, FRANCIE, ISLAND, ITÁLIE, JAPONSKO, JUGOSLÁVIE, KAMBODŽA, KANADA, KUBA, LAOS, MAĎARSKO, NĚMECKÁ DEMOKRATICKÁ REPUBLIKA, NIZOZEMÍ, NOVÝ ZÉLAND, POLSKO, RAKOUSKO, RUMUNSKO, SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ, SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO, SSSR, ŠPANĚLSKO – KATALÁNIE, ŠVÉDSKO, ŠVÝCARSKO, VELKÁ BRITÁNIE, VIETNAM

Mezinárodní porota:

JOHN BURY, scénograf, pedagog – Velká Británie
ČEVDAR DOBREV, teatrolog, pedagog – Bulharsko
HEINZ BRUNO GALLÉE, scénograf, pedagog – Rakousko
HELMUT GROSSER, technický ředitel Mnichovské opery, prezident OISTAT – SRN
MARJATTA JAATTINEN, architektka – Finsko
OTTO KÄHLER, scénograf – NDR
ADAM KILIAN, scénograf, výtvarník – Polsko
CHRIS LIEVAART, technický ředitel hudebního divadla v Amsterdamu, producent – Nizozemí
ROSE-MARIE MOUDOUES, teatroložka, kritička, publicistka – Francie
HACHIRO NAKAJIMA, scénograf – Japonsko
GEORGE PARO, režisér, ředitel Národního divadla v Záhřebu – Jugoslávie
MILICA NIKOLAJEVNA POŽARSKAJA, historička umění, teatroložka, pedagožka – SSSR
AGOSTINHO OLAVO RODRIGUEZ, teatrolog, reprezentant saopaulského Biennale – Brazílie
JOËL RUBIN, teatrolog, světelný výtvarník – USA
JUDITH SCHÄFFER, kostýmní výtvarnice – Maďarsko
JOSEF SVOBODA, scénograf, umělecký ředitel Laterny magiky, pedagog – ČSSR
LADISLAV VYCHODIL, scénograf, šéf výpravy Slovenského národního divadla, pedagog – ČSSR

Předsedkyně poroty:

MILICA NIKOLAJEVNA POŽARSKAJA, SSSR

Laureáti PQ 87:

ZLATÁ TRIGA – SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ – za nejlepší expozici
ZLATÁ MEDAILE – SCÉNOGRAFIE – YANNIS KOKKOS – FRANCIE – za jeho scénografické dílo, především za návrh k Sofoklově *Elektrě*
STŘÍBRNÁ MEDAILE – SCÉNOGRAFIE – RALPH KOLTAI – VELKÁ BRITÁNIE, – za scénický návrh k Shakespearovu *Othellovi*
ZLATÁ MEDAILE – KOSTÝM – LIISI TANDEFELTOVÁ – FINSKO – za kostýmy pro inscenaci *My Fair Lady*
STŘÍBRNÁ MEDAILE – KOSTÝM – EMMANUEL PEDUZZI, JACQUES SCHMIDT – FRANCIE – za kostýmy k Aristofanovým *Ptákům*

Tematická sekce – Inscenace her A. P. Čechova

ZLATÁ MEDAILE – SVAZ SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK

STŘÍBRNÁ MEDAILE – SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO

Sekce divadelní architektury

ZLATÁ MEDAILE – NĚMECKÁ DEMOKRATICKÁ REPUBLIKA

STŘÍBRNÁ MEDAILE – BULHARSKO – za projekt dětského divadla „Vlajka míru“ ve městě Kiustendil

ŠVÉDSKO – za projekt divadla Norrbotten v Luleå

Československá expozice:

ZLATÁ MEDAILE – SCÉNOGRAFIE – JOSEF SVOBODA, LADISLAV VYCHODIL

– za vystavené soubory

STŘÍBRNÁ MEDAILE – SCÉNOGRAFIE – JOZEF CILLER – za soubor vystavených prací

148_Pražské quadriennale '87**ZLATÁ MEDAILE – KOSTÝM –** neudělena**STŘÍBRNÁ MEDAILE – KOSTÝM – HELENA BEZÁKOVÁ** – za soubor vystavených kostýmů

Zvláštní cenu za uměleckou realizaci masek udělila porota

WERNERU STRUBOVI – ŠVÝCARSKO**Čestné diplomy****EXPOZICI BRAZÍLIE** – za spojení tradičního latinsko-amerického umění
s moderním pojetím divadla**EXPOZICI BULHARSKA** – za výrazný rozvoj scénografie i kostýmu a jejich prezentaci na PQ**EXPOZICI ČÍNSKÉ LIDOVÉ REPUBLIKY** – za velice zajímavé spojení tradičního a současného
pojetí divadla**EXPOZICI FRANCIE** – za nejlepší prezentaci výstavy architektury na PQ**EXPOZICI KAMBODŽI** – za ukázkou tradičního umění ve spojení s moderním divadlem,
především v kostýmech**EXPOZICI KUBY** – za pokus spojit tradiční latinsko

– americké umění s moderním pojetím divadla

EXPOZICI VIETNAMU – za ukázkou tradičního orientálního umění
ve spojení s moderním divadlem

Porota rozhodla také o udělení dvou cen OISTAT v sekci scénografických škol:

VYSOKÉ ŠKOLE MOZARTEUM V SALCBURKU – RAKOUSKO**LOTYŠSKÉ AKADEMII VÝTVARNÝCH UMĚNÍ V RIZE – SSSR**Zvláštní diplom OISTAT udělila porota výstavě školy **AKADEMIE JAN VAN EYCKA****V MAASTRICHTU – NIZOZEMÍ**, za originální prezentaci.**Katalog PQ 87**

byl vydán v jednom svazku v trojjazyčné verzi – česky, anglicky, francouzsky

Redaktor: Jana Pleskačová

Redakční spolupráce: Jonatan Tomeš

Grafická úprava: Augustin Milata

Náklad: 1. 750 ks

Cena: 40, – Kč

Tisk: Moravské tiskařské závody, Ostrava 1

Do redakční uzávěrky nezaslaly podklady pro katalog: Egypt, Itálie, Kampučie

Technické údaje:Počet zúčastněných zemí: **32**Počet vystavujících umělců: **754**Počet vystavujících českých a slovenských umělců: **52** (32 českých a 20 slovenských umělců)Obě křídla Sjezdového paláce PKOJF – **4. 450 m²** výstavní plochy

Instalační materiál:

dřevotřískové panely klasických rozměrů, sokly, manekýny. Část výstavního materiálu byla zapůjčena z fundusu Výstavnictví, pražských obchodních domů, a výstavní síně Mánes. Část speciálně vyrobených instalačních prvků byla po výstavě odprodána do bazaru.

Návštěvnost:

podle prodaných vstupenek to bylo **40. 000 OSOB** (počet návštěvníků však byl vyšší vzhledem ke skupinovým návštěvám zajišťovaným turistickými agenturami. V těchto případech bylo však vstupné placeno hromadně jedním dokladem a přesný počet návštěvníků se tak nedal zjistit).

